

ହନୁମାନ ଚଲିସା

Shri Hanuman Chalisa in Odia

॥ ହନୁମାନ ଚାଲୀସା ॥

ଡୋହା

ଶ୍ରୀଗୁରୁ ଚରନ ସରୋଜ ରଜ ନିଜ ମନୁ ମୁକୁରୁ ସୁଧାରି ।
 ବରନ .ଉଁ ରଘୁବର ବିମଳ କସୁ କୋ ଦାୟକୁ ଫଳ ଚାରି ॥
 ବୁଦ୍ଧିହୀନ ତନୁ ଜାନିକେ ସୁମିରୌ ପବନକୁମାର ।
 ବଲ ବୁଦ୍ଧି ବିଦ୍ୟା ଦେହୁ ମୋହିଂ ହରହୁ କଲେସ ବିକାର ॥

ଚୌପାଇ

ଜୟ ହନୁମାନ ଝାନ ଗୁନ ସାଗର । ଜୟ କପୀସ ତିହୁଁ ଲୋକ ଉଜାଗର । ୧
 ରାମ ଦୂତ ଅତୁଳିତ ବଲ ଧାମା । ଅଂଜନିପୁତ୍ର ପବନସୁତ ନାମା । ୨
 ମହାବୀର ବିକ୍ରମ ବଜରଂଗୀ । କୁମତି ନିବାର ସୁମତି କେ ସଂଗୀ । ୩
 କଂଚନ ବରନ ବିରାଜ ସୁବେସା । କାନନ କୁଞ୍ଜଲ କୁଞ୍ଜିତ କେସା । ୪
 ହାଥ ବନ୍ଧୁ ଔଷଧୁକା ବିରାଙ୍ଗେ । କାଁଧେ ମୁଁଜ ଜନେଉ ସାଙ୍ଗେ । ୫
 ସଂକର ସୁବନ କେସରୀନଂଦନ । ତେଜ ପ୍ରତାପ ମହା ଜଗ ବଂଦନ । ୬
 ବିଦ୍ୟାବାନ ଗୁନୀ ଅତି ଚାତୁର । ରାମ କାଜ କରିବେ କୋ ଆତୁର । ୭
 ପ୍ରଭୁ ଚରିତ୍ର ସୁନିବେ କୋ ରସିଯା । ରାମ ଲକ୍ଷନ ସୀତା ମନ ବସିଯା । ୮
 ସୁକ୍ଷମ ରୂପ ଧରି ସିଯୁହିଂ ଦିଖାବା । ବିକଟ ରୂପ ଧରି ଲଂକ ଜରାବା । ୯
 ଭୀମ ରୂପ ଧରି ଅସୁର ସିଂହାରେ । ରାମଚଂଦ୍ର କେ କାଜ ସିଂବାରେ । ୧୦
 ଲାଘୁ ସଜୀବନ ଲଖନ ଜିଯାଯ୍ତେ । ଶ୍ରୀରଘୁବୀର ହରଷି ଉର ଲାଯ୍ତେ । ୧୧
 ରଘୁପତି କିନ୍ତୁ ବହୁତ ବଡ଼ାଇ । ତୁମ ମମ ପ୍ରିୟ ଭରତହି ସମ ଭାଇ । ୧୨
 ସହସ ବଦନ ତୁମହରୋ ଜସ ଗାବେଂ । ଅସ କହି ଶ୍ରୀପତି କଂଠ ଲଗାବେଂ । ୧୩

ସନକାଦିକ ବ୍ରହ୍ମମାତି ମୁନୀସା । ନାରଦ ସାରଦ ସହିତ ଅହୀସା ॥୧୪॥
ଜମ କୁବେର ଦିଗପାଲ ଜହାଁ ତେ । କବି କୋବିଦ କହି ସକେ କହାଁ ତେ ॥୧୫॥
ତୁମ ଉପକାର ସୁଗ୍ରୀବହିଁ କିନ୍ତୁ । ରାମ ମିଲାୟ ରାଜ ପଦ ଦିନ୍ତୁ ॥୧୬॥
ତୁମ୍ଭରୋ ମଂତ୍ର ବିଭୀଷନ ମାନା । ଲଂକେସ୍ଵର ଭଏ ସବ ଜଗ ଜାନା ॥୧୭॥
କୁଗ ସହସ୍ର କୋଜନ ପର ଭାନୁ । ଲୀଲେୟା ତାହି ମଧୁର ଫଳ ଜାନୁ ॥୧୮॥
ପ୍ରଭୁ ମୁଦ୍ରିକା ମେଲି ମୁଖ ମାହଁ । ଜଳଧି ଲାଁଦି ଗୟେ ଅଚରଜ ନାହଁ ॥୧୯॥
ଦୁର୍ଗମ କାଜ ଜଗତ କେ ଜେତେ । ସୁଗମ ଅନୁଗ୍ରହ ତୁମ୍ଭରେ ତେତେ ॥୨୦॥
ରାମ ଦୁଆରେ ତୁମ ରଖବାରେ । ହୋତ ନ ଆଞ୍ଚ୍ୟା ବିନ୍ଦୁ ପୈସାରେ ॥୨୧॥
ସବ ସୁଖ ଲହେ ତୁମ୍ଭାରୀ ସରନା । ତୁମ ରତ୍ନକ କାହୁ କୋ ଡର ନା ॥୨୨॥
ଆପନ ତେଜ ସମ୍ଭାରୋ ଆପେ । ତୀନୋଂ ଲୋକ ହାଁକ ତେଂ କାଁପେ ॥୨୩॥
ଭୂତ ପିସାଚ ନିକଟ ନହିଁ ଆବେ । ମହାବୀର ଜବ ନାମ ସୁନାବେ ॥୨୪॥
ନାସେ ରୋଗ ହରେ ସବ ପାରା । ଜପତ ନିରଂତର ହନୁମତ ବାରା ॥୨୫॥
ସଂକଟ ତେଂ ହନୁମାନ ଛୁଡ଼ାବେ । ମନ କ୍ରମ ବଚନ ଧ୍ୟାନ କୋ ଲାବେ ॥୨୬॥
ସବ ପର ରାମ ତପସ୍ତୀରାକା । ତିନ କେ କାଜ ସକଳ ତୁମ ସାଜା ॥୨୭॥
ଓର ମନୋରଥ କୋ କୋଇ ଲାବେ । ସୋଇ ଅମିତ ଜୀବନ ଫଳ ପାବେ ॥୨୮॥
ଚାରୋଂ କୁଗ ପରତାପ ତୁମ୍ଭାରା । ହେ ପରସିଦ୍ଧ ଜଗତ ଉଜିଯ୍ଯାରା ॥୨୯॥
ସାଧୁ ସଂତ କେ ତୁମ ରଖବାରେ । ଅସୁର ନିକଂଦନ ରାମ ଦୁଲାରେ ॥୩୦॥
ଅଷ୍ଟ ସିଦ୍ଧି ନୌ ନିଧି କେ ଦାତା । ଅସ ବର ଦିନ ଜାନକୀ ମାତା ॥୩୧॥
ରାମ ରସାୟନ ତୁମ୍ଭରେ ପାସା । ସଦା ରହୋ ରଘୁପତି କେ ଦାସା ॥୩୨॥
ତୁମ୍ଭରେ ଭଜନ ରାମ କୋ ପାବେ । ଜନମ ଜନମ କେ ଦୁଖ ବିସରାବେ ॥୩୩॥
ଅଂତ କାଳ ରଘୁବର ପୁର ଜାଇ । କହାଁ ଜନମ ହରିଭକ୍ତ କହାଇ ॥୩୪॥

ଓଇ ଦେବତା ଚିତ୍ତ ନ ଧରିଛି । ହନୁମତ ସେଇ ସର୍ବ ସୁଖ କରିଛି ।
ସଂକଟ କଟେ ମିଟେ ସବ ପାଇବା । କୋ ସୁମିରେ ହନୁମତ ବଲବାଇବା ।
କେଇ କେଇ ହନୁମାନ ଗୋସାଇଂ । କୃପା କରିବୁ ଗୁରୁ ଦେବ କାନ୍ଦାଇଂ ।
କୋ ସତ ବାର ପାଠ କର କୋଇ । ଛୁଟିବି ବଂଦି ମହା ସୁଖ ହୋଇ ।
କୋ ଯୃଦ୍ଧ ପଡ଼େ ହନୁମାନ ଚଳାଇବା । ହୋଇ ସିଦ୍ଧି ସାଖୀ ଗୌରାଇବା ।
ତୁଳସୀଦାସ ସଦା ହରି ଚେରା । କାନ୍ଦେ ନାଥ ହୃଦୟ ମହିଁ ତେରା । । । ।
ଦୋହା

ପବନତନୟ ସଂକଟ ହରନ ମଂଗଳ ମୂରତି ରୂପ ।
ରାମ ଲକ୍ଷନ ସାତା ସହିତ ହୃଦୟ ବସନ୍ତ ସୁର ରୂପ ॥

ଆରତୀ

ମଂଗଳ ମୂରତୀ ମାରୁତ ନଂଦନ ସକଳ ଅମଂଗଳ ମୂଲ ନିକଂଦନ
ପବନତନୟ ସଂତନ ଦିତକାରୀ ହୃଦୟ ବିରାଜତ ଅବଧ ବିହାରୀ
ମାତ୍ର ପିତା ଗୁରୁ ଗଣପତି ସାରଦ ଶିବ ସମେତ ଶଂଭୁ ଶୁକ ନାରଦ
ଚରନ କମଳ ବିଂଧୌ ସବ କାହୁ ଦେହୁ ରାମପଦ ନେହୁ ନିବାହୁ
କେଇ କେଇ ହନୁମାନ ଗୋସାଇଂ କୃପା କରିବୁ ଗୁରୁ ଦେବ କାନ୍ଦାଇଂ
ବଂଧନ ରାମ ଲଖନ ବୈଦେହୀ ଯୃଦ୍ଧ ତୁଳସୀ କେ ପରମ ସନେହୀ
॥ ସିନ୍ଧୁବର ରାମଚନ୍ଦ୍ରଜୀବୀ ଜୟ ॥